

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5303/2018
13.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Весне Субић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Д. Протић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, чији је законски заступник Градско правобранилаштво Града Београда, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 860/2016 од 12.07.2018. године, у седници одржаној 13.02.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 860/2016 од 12.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5799/15 од 29.10.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због изгубљене зараде исплати износ од 4.927.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.03.2008. године до исплате, а све у року од 15 дана. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 144.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 860/2016 од 12.07.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Како је ревизија тужиоца дозвољена по одредби члана 403. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд није разматрао испуњеност услова за примену члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2. истог Закона, па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП, јер је другостепени суд ценио све жалбене наводе од одлучног значаја.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 22.03.2005. године поднео надлежном органу туженог пријаву за издавање дозволе за обављање ауто-такси превоза путника на територији Града Београда. Решењем Секретаријата за привреду Градске управе Града Београда од 25.09.2005. године утврђено је да тужилац не испуњава услове прописане Одлуком о ауто-такси превозу, а који се односе на постојање слободног места за такси возаче предвиђеног годишњим Планом потреба, због чега је тужилац рангиран на листи чекања и није му дата сагласност за обављање делатности ауто-такси превоза путника на територији Града Београда. Решењем Градске управе Града Београда бр. .. напред наведено решење по жалби тужиоца је поништено и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак, а решењем Секретаријата за привреду од 08.02.2007. године одбијена је пријава тужиоца због неиспуњеног услова из члана 8. став 1. тачка 8. Одлуке о ауто-такси превозу („Службени лист Града Београда“, бр. 29/05), односно што не постоји слободно место за такси возило предвиђено Програмом потреба за такси превозом за 2007. годину. Решењем Градског већа Града Београда од 27.12.2007. године поништено је решење Секретаријата за привреду од 08.02.2007. године и предмет је враћен првостепеном органу на поновни поступак. Тужиоцу је решењем Секретаријата за привреду Градске управе Града Београда од 12.03.2008. године дата сагласност за обављање ауто-такси превоза као самосталном предузетнику. Од дана подношења захтева за обављање ове делатности 22.03.2005. године до 12.03.2008. године тужилац није био у радном односу.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да у конкретном случају нема неправилног и незаконитог рада из члана 172. ЗОО, као основа за накнаду штете.

Наиме, у време подношења захтева тужиоца за издавање дозволе за обављање делатности ауто-такси превоза 22.03.2005. године, била је на снази Одлука о ауто-такси превозу („Сл. лист Града Београда“, бр. 12/02, 5/03, 14/04), којом су, чланом 6, прописани услови за добијање сагласности за обављање ауто-такси делатности, а ставом 1. тачка 7. овог члана, као један од услова, предвиђено је и да постоји слободно место за такси возило према Годишњем плану потреба. Одлуком Уставног суда У бр. 53/04 од 29.09.2005. године (објављеном у „Сл. гласнику РС“ од 21.10.2005. године), утврђено је да је ова Одлука туженог неуставна и незаконита. Међутим, већ 25.10.2005. године, у „Сл. гласнику РС“, бр. 91/05. године, објављен је Закон о измена и допуна Закона о превозу у друмском саобраћају, којим је измењена одредба члана 36. Закона о превозу у друмском саобраћају, тако што је брисан став 4. овог члана о забрани ограничавања броја ауто-такси превозника, након чега је тужени новом Одлуком о ауто-такси превозу поново предвидео ограничење броја ауто-такси превозника

на територији Града Београда. Ова одлука туженог објављена је у „Сл. листу Града Београда“, бр. 29/05. Прелазним одредбама из члана 43. Одлуке прописано је да ће се поступци по пријави за упис у регистар за обављање такси превоза који су започети, а по којима није донето решење до почетка примене овог прописа, наставити по одредбама ове одлуке. Применом члана 48. ове одлуке, она је ступила на снагу 28.12.2005. године. Њена законитост и уставност није оспоравана пред Уставним судом.

Из наведеног произлази да забрана ограничавања броја ауто-такси превозника није важила само у периоду од 21.10.2005. године (објављивање одлуке Уставног суда) до 28.12.2005. године – када је ступила на снагу нова Одлука о ауто-такси превозу, којом је ово ограничење поново уведено. Имајући у виду изнето, решење од 08.02.2007. године донето је у складу са одредбама нове Одлуке туженог („Сл. лист Града Београда“, бр. 29/05), која није била предмет оцене Уставног суда, па Врховни касациони суд налази да је правилан закључак нижестепених судова да су органи туженог приликом доношења наведеног решења поступили у складу са прописима важећим у време његовог доношења, због чега у радњама органа туженог нема неправилног, односно незаконитог поступања, па нема ни неправилног и незаконитог рада из члана 172. ЗОО, као основа за накнаду штете.

Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи ревизије којима се указује да су приликом доношења побијане одлуке погрешно примењене одредбе о правном дејству одлуке Уставног суда и немогућности ретроактивне примене прописа које је применио тужени приликом одлучивања о захтеву тужиоца. Наиме, када Уставни суд утврди да пропис или општи акт није у сагласности са Уставом или са законом, тај пропис или општи акт престаје да важи даном објављивања одлуке Уставног суда у „Сл. гласнику РС“, како је то прописано чланом 51. ст. 1. и 2. тада важећег Закона о поступку пред Уставним судом и правним дејством његових одлука („Сл. гласник РС“, бр. 32/91, 67/93, 101/05), а применом члана 56. став 2. истог Закона, они се неће ни примењивати од дана објављивања одлуке Уставног суда, ако из одлуке произлази да су ти прописи и други општи акти несагласни Уставу или закону.

Правилна примена наведених законских одредаба подразумева да су органи туженог одлучујући о захтеву тужиоца могли применити само прописе који су били на снази у време доношења одлука, што значи да су и приликом доношења другостепеног решења могли применити само нову Одлуку о ауто-такси превозу, која је ступила на снагу 28.12.2005. године, а која није била предмет оцене Уставног суда, па су неосновани наводи ревизије да су органи туженог одлучујући о пријави тужиоца применили одредбе Одлуке туженог које нису у сагласности са Уставом.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић